

Τι σημαίνει ανεκτικότητα; Πόσο ανεκτική μπορεί να είναι μια κοινωνία; Ποιες είναι οι σημερινές μορφές ανεκτικότητας και μέσα από ποιους κοινωνικούς και πολιτικούς σχηματισμούς εκφράζονται; Μπορούμε άραγε να ανεχόμαστε ακόμη και το μη ανεκτό και σε ποιο επίπεδο; Το ατομικό ή το θεσμικό;

Οι προβληματισμοί περί ανεκτικότητας, διαφορετικότητας κτλ. αγγίζουν ένα σημαντικό τμήμα της ελληνικής παράδοσης, όπου ο πολίτης είναι η μείζων αξία, ο ξένος πρόσωπο ιερό και το ατομικό συμφέρον υποταγμένο στο συμφέρον της πόλης. Τόσο αυτονόητα, απλά και **κοινότοπα**.

Η ανεκτικότητα έχει κριτική σημασία, ειδικότερα στην πολυπολιτισμική και **πολυδιάστατη** παγκοσμιοποιημένη σύγχρονη κοινωνία μας. Αποτελεί το πρώτο βήμα για την αποδοχή ενώ ταυτόχρονα μπορεί να εξασφαλίζει στο άτομο μια ήρεμη και βαθιά καθημερινότητα, χωρίς εντάσεις που προκύπτουν από την συνεχή κατηγοριοποίηση των ανθρώπων σε βιολογικές, εθνικές, ή άλλες ομάδες. Η ανεκτικότητα αποτελεί έκφραση του σεβασμού όχι μόνο της ποικιλότητας που χαρακτηρίζει το ανθρώπινο είδος αλλά και του πλουραλισμού στις ιδέες, τις επιλογές, τις κουλτούρες, τους τρόπους σκέψης, τις αξίες και τις ανάγκες του κάθε διαφορετικού ατόμου.

Από το διαδίκτυο

- 1) Να γράψεις μια δική σου παράγραφο 100-150 λέξεων για την ανεκτικότητα.
- 2) Να χρησιμοποιήσεις σε δικές σου προτάσεις τις λέξεις *κοινότοπος* (= αυτός που δεν έχει πρωτοτυπία και ενδιαφέρον) και *πολυδιάστατος* (= ο πολύπλευρος, αυτός που διεξάγεται προς πολλές κατευθύνσεις).